

VASTUVÕETUD TEKSTID

P8_TA(2018)0267

ELi ja AKV uue partnerluslepingu läbirääkimised

Euroopa Parlamendi 14. juuni 2018. aasta resolutsioon eelseisvate läbirääkimiste kohta Euroopa Liidu ning Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma uue partnerluslepingu üle (2018/2634(RSP))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse 23. juunil 2000. aastal Cotonous allakirjutatud partnerluslepingut ühelt poolt Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma ning teiselt poolt Euroopa Ühenduse ja selle liikmesriikide vahel (Cotonou leping), ja selle läbivaatamisi 2005. ja 2010. aastal¹,
- võttes arvesse 1975. aasta Georgetowni lepingut, millega loodi ametlikult Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna (AKV) riikide rühm, ja selle läbivaatamist 1992. aastal²,
- võttes arvesse oma 4. oktoobri 2016. aasta resolutsiooni AKV ja ELi suhete tuleviku kohta pärast 2020. aastat³,
- võttes arvesse oma 22. novembri 2016. aasta resolutsiooni arengukoostöö tulemuslikkuse suurendamise kohta⁴,
- võttes arvesse komisjoni 12. detsembril 2017 vastu võetud soovitusel nõukogu otsuse kohta, millega antakse luba alustada läbirääkimisi Euroopa Liidu ning Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide vahelise partnerluslepingu üle (COM(2017)0763),
- võttes arvesse komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja 22. novembri 2016. aasta ühisteatist „Uuendatud partnerlus Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikidega“ (JOIN(2018)0052),
- võttes arvesse komisjoni ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrge esindaja

¹ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/03_01/pdf/mn3012634_en.pdf

² http://www.wipo.int/edocs/trtdocs/en/acp/trt_acp_3.pdf

³ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0371.

⁴ Vastuvõetud tekstid, P8_TA(2016)0437.

6. oktoobri 2015. aasta ühist konsultatsioonidokumenti „Uue partnerluse suunas Euroopa Liidu ja Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide vahel pärast aastat 2020“ (JOIN(2015)0033),
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni (ÜRO) kestliku arengu tippkohtumist ja ÜRO Peaassamblee 25. septembril 2015. aastal vastu võetud lõppdokumenti „Kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 „Muudame oma maailma““ ning 17 kestliku arengu eesmärki,
 - võttes arvesse Euroopa Parlamendi, nõukogu, nõukogus kokku tulnud liikmesriikide valitsuste esindajate ja komisjoni 7. juuni 2017. aasta ühisavaldust Euroopa uue arengukonsensuse „Meie maailm, meie väärikus, meie tulevik“ kohta,
 - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 7. detsembril 2017 vastu võetud arvamust uuendatud partnerluse kohta Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikidega ning 12. mail 2016 vastu võetud arvamust ELi ja AKV riikide suhete tuleviku kohta,
 - võttes arvesse 13.–14. detsembril 2012 Malabos ja 4. mail 2016 Port Moresbys toimunud AKV riikide riigipeade ja valitsusjuhtide seitsmendat ja kaheksandat tippkohtumist,
 - võttes arvesse 26.–27. aprillil 2016 Dakaris ja 3.–4. mail 2017 Brüsselis toimunud 103. ja 105. AKV–ELi ministrite ühisnõukogu kohtumist,
 - võttes arvesse 29.–30. novembril 2017 Abidjanis toimunud ELi ja Aafrika Liidu tippkohtumist,
 - võttes arvesse AKV riikide silmapaistvate isikute töörühma 2016. aasta märtsi aruannet AKV riikide tuleviku kohta pärast 2020. aastat,
 - võttes arvesse oma 6. oktoobri 2015. aasta resolutsiooni arenguriikide kohalike omavalitsuste rolli kohta arengukoostöös¹,
 - võttes arvesse 1. juunil 2016 AKV riikide riigipeade ja valitsusjuhtide kaheksandal tippkohtumisel tehtud avaldust,
 - võttes arvesse oma 11. veebruari 2015. aasta resolutsiooni AKV–ELi parlamentaarse ühisassamblee töö kohta² ning AKV–ELi parlamentaarse ühisassamblee resolutsioone,
 - võttes arvesse AKV–ELi parlamentaarse ühisassamblee 21. detsembri 2016. aasta deklaratsiooni AKV ja ELi Cotonou lepingu järgsete suhete parlamentaarse mõõtme kohta³,
 - võttes arvesse AKV–ELi parlamentaarse ühisassamblee kaaspresidentide 9. detsembri 2015. aasta ühisavaldust AKV ja ELi suhete tuleviku kohta⁴,

¹ ELT C 349, 17.10.2017, lk 11.

² ELT C 310, 25.8.2016, lk 19.

³ ELT C 170, 30.5.2017, lk 36.

⁴ http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/2015_acp2/pdf/1081264en.pdf

- võttes arvesse ELi toimimise lepingu artikleid 208 ja 218,
 - võttes arvesse 13. aprilli 2016. aasta institutsioonidevahelist parema õigusloome kokkulepet,
 - võttes arvesse nõukogule ja komisjonile esitatud küsimusi eelseisvate läbirääkimiste kohta Euroopa Liidu ning Aafrika, Kariibi mere ja Vaikse ookeani piirkonna riikide rühma uue partnerluslepingu üle (O-000043/2018 – B8-0025/2018 ja O-000044/2018 – B8-0026/2018),
 - võttes arvesse arengukomisjoni resolutsiooni ettepanekut,
 - võttes arvesse kodukorra artikli 128 lõiget 5 ja artikli 123 lõiget 2,
- A. arvestades, et Cotonou lepingu tugevus ja õigustik põhinevad mitmel ainulaadsel omadusel, nagu lepingu siduv olemus, laiaulatuslikkus, mida kannavad kolm sammast – arengukoostöö, poliitiline koostöö ning majandus- ja kaubanduskoostöö –, ning suured rahalised vahendid Euroopa Arengufondi kaudu;
 - B. arvestades, et AKV ja ELi partnerlusel on olnud tähtis osa aastatuhande arengueesmärkide täitmise pürgimustes, hoolimata sellest, et Euroopa Liit ei ole suutnud saavutada eesmärki eraldada 0,7 % oma kogurahvatulust ametlikku arenguabisse;
 - C. arvestades, et AKV ja ELi partnerlus on aidanud märkimisväärselt kaasa vaesuse kaotamisele, AKV riikide integreerimisele maailmamajandusse ning mitmepoolsetel kaubandus- ja kliimaalastel läbirääkimistel tõhusamaks ülemaailmseks osalejaks muutumisele;
 - D. arvestades, et AKV ja ELi partnerlus on parandanud AKV riikide ja ELi liikmesriikide jaoks turulepääsu ning edendanud poliitilise dialoogi abil seisukohtade, väärtuste ja normide vastastikust mõistmist;
 - E. arvestades, et kuigi AKV ja ELi partnerlus on aidanud oluliselt kaasa aastatuhande arengueesmärkide täitmisele, on AKV riikides vaesuse kaotamise ja nende riikide maailmamajandusse lõimimise eesmärkide täitmise tulemused seni olnud ebapiisavad, kuna pooled AKV liikmesriigid kuuluvad endiselt maailma vähim arenenud riikide hulka ning AKV riigid annavad kokku vähem kui 5 % maailma kaubavahetusest ja umbes 2 % ülemaailmsest SKPst;
 - F. arvestades, et Aafrika Liidu loomine, Aafrika ja ELi ühisstrateegia, Kariibi mere piirkonna ja ELi ühise partnerlusstrateegia ning ELi ja Vaikse ookeani piirkonna strateegia on näide ELi üha enam piirkondlikust lähenemisest, et lahendada ühiseid huvi- ja mureküsimusi, nagu rahu ja julgeolek, terrorismivastane võitlus ja ränne;
 - G. arvestades, et rahu, julgeolek ja poliitiline stabiilsus on kestliku arengu eeltingimused;
 - H. arvestades, et ühises aluses ja piirkondlikes kokkulepetes tuleb arvesse võtta piirkondlikke ja mandrilisi eripärasid, kooskõlas subsidiaarsuse ja täiendavuse põhimõtetega;
 - I. arvestades, et AKV riigid on läbirääkimisteks kindlaks määranud kolm sammast,

nimelt:

- kaubandus, investeeringud ja teenused;
 - arengukoostöö, teadus ja tehnoloogia, teadusuuringud ja innovatsioon, ning
 - poliitiline dialoog ja edendamistegevus;
- J. arvestades, et Cotonou lepingu artiklites 8 ja 96 osutatud poliitiline dialoog olulistes küsimustes on konkreetne ja õiguspärane vahend AKV–ELi partnerluse ühiste väärtuste toetamiseks ning demokraatia ja inimõiguste edendamiseks, mis on kestliku arengu seisukohast väga olulised;
- K. arvestades, et uues lepingus on kindlalt vaja tagada inimõigustega seotud tingimuslikkuse säilimine ja poliitilise dialoogi tugevdamine;
- L. arvestades, et kuigi pärast 2010. aastal toimunud Cotonou lepingu läbivaatamist tunnustatakse lepingus selgelt riikide parlamentide, kohalike omavalitsuste, kodanikuühiskonna ja erasektori rolli, on nende osalemine AKV–ELi poliitika ja tegevuse teemalistes aruteludes, sh kavandamises, järeelmeetmetes ja hindamisprotsessis olnud piiratud;
- M. arvestades, et poliitilist dialoogi on peamiselt kasutatud poliitiliste kriiside hilises etapis ja mitte ennetava meetmena;
- N. arvestades, et kodanikuühiskonna organisatsioonidel tuleb tegemist teha aina piiravamate õigusnormide ja muude takistustega, mis piiravad nende tegevust ja tegutsemisruumi;
- O. arvestades, et paljudes AKV riikides ei ole keeruliste maksustamisküsimustega tegelemiseks piisavalt tehnilist suutlikkust ning see takistab riigi oma tulude kasutuselevõtmist, samuti osavõttu rahvusvahelisest maksualasest koostööst;
- P. arvestades, et Euroopa Arengufondi (EAF) rahastatakse ELi liikmesriikide otsetoetustest ja see ei allu ELi tavapärasele eelarvereeeglitele; arvestades, et Euroopa Parlamendil ei ole EAFi eelarve suhtes muid volitusi kui juba tehtud väljamaksetele heakskiidu andmine, samuti puudub tal ametlik järelevalveõigus EAFi programmitöö üle;
- Q. arvestades, et AKV–ELi uue partnerluse üks olulisi osi peaks olema ELi ja AKV riikide rühma vahel parlamentaarse mõõtme ja selle nõuandva rolli tugevdamine;
- R. arvestades, et AKV–ELi parlamentaarse ühisassamblee (parlamentaarne ühisassamblee) kohtumiste sagedus ja mitmekesisus on võimaldanud Euroopa Parlamendi ja AKV riikide parlamendiliikmetel olla pidevas dialoogis, mis on kindlustanud ühisassamblee legitiimsust ja tugevdanud parlamentaarset diplomaatiat; arvestades, et parlamentaarset ühisassambleed on mitmesugustel poliitilistel foorumitel kasutatud parlamentaarse diplomaatia mudelina;
1. tunnustab AKV riikide rühma ja Euroopa Liidu edaspidise koostöö peamisi aspekte ja üldstruktuuri, mille komisjon on esitanud soovitusel nõukogu otsuse kohta, millega antakse luba alustada läbirääkimisi tulevase partnerluslepingu üle;

2. rõhutab, et kestliku arengu tegevuskava 2030, kestliku arengu eesmärgid ning Euroopa arengukonsensus peab olema AKV–ELi uuendatud partnerluse keskmes;
3. väljendab heameelt asjaolu üle, et kestliku arengu eesmärkide saavutamist peetakse oluliseks eesmärgiks, kuid peab kahetsusväärseks konkreetsete meetmete puudumist kavandatud lepingutes; rõhutab vajadust integreerida sellised valdkondadevahelised küsimused nagu keskkonnasäästlikkus, kliimamuutuste alased eesmärgid, sooline võrdõiguslikkus ja sotsiaalne õiglus kõikidesse tulevase lepingu poliitikavaldkondadesse, kavadesse ja sekkumismeetmetesse;
4. väljendab heameelt asjaolu üle, et komisjoni ettepanek võtta vastu uus partnerlusleping on avatud välispartneritele;
5. tuletab meelde, et esmane kestliku arengu eesmärk on vaesuse kaotamine, mis on endiselt peamine probleem enamikus AKV riikides; rõhutab seepärast, et võitlus vaesuse vastu peab jääma tulevase lepingu keskseks elemendiks;
6. märgib, et komisjon on suures osas arvesse võtnud Euroopa Parlamendi seisukohta ning et ühine alus ja piirkondlikud kokkulepped on võrdsel määral õiguslikult siduvad, nagu parlament on nõudnud;
7. tuletab meelde, et tulevane leping sisaldab võrdõiguslikkuse, vastastikuse austuse ja vastastikuse huvi põhimõtteid;
8. rõhutab, et Cotonou lepingu olulised elemendid – inimõiguste ja põhivabaduste austamine, demokraatia ja õigusriigi põhimõtted ning hea valitsemistava – peavad jääma 2020. aasta järgse koostöö aluseks ning põhilepingu ja piirkondlike kokkulepete ja protokollide lahutamatuks osaks; palub komisjonil ja nõukogul üles lisada volituste inimõigusi käsitlevasse osasse diskrimineerimise keelu soo, rassilise või etnilise päritolu, usutunnistuse või veendumuste, puude, vanuse, seksuaalse sättumuse või soolise identiteedi tõttu, samuti seksuaal- ja reproduktiivtervise ja sellega seonduvad õigused, mis on sätestatud 1995. aasta Pekingi tegevusprogrammis ja selle läbivaatamiskonverentside tulemustes;
9. rõhutab vajadust käsitleda inimõiguste ja valitsemistava küsimusi lähtudes olemasolevatest rahvusvahelistest õigusaktidest ning põhimõtetest ja mehhanismidest, mida rakendavad piirkondlikud ja üleaafrikalised juhtorganid, et suurendada omavastutust;
10. tuletab meelde, et tulevase AKV riikide ja ELi liikmesriikide vahelisse partnerlusse tuleb kaasata kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 ja selle rakendamisele tuleks kaasa aidata kõikidel tasanditel;
11. kutsub ELi ja AKV läbirääkijad üles lisama lepingu ühisesse alusesse selge sätte, et kõik lepingu osalised rakendavad täielikult Rahvusvahelise Kriminaalkohtu Rooma statuudi;
12. rõhutab vajadust tagada kooskõla ühises aluses sätestatud põhimõtetega ja kokkulepetes määratletud piirkondlike prioriteetidega, ning rõhutab, et lepingu alus peaks sisaldama selget viidet aruandlus-, järelevalve- ja läbivaatamismehhanismidele lepingu rikkumise korral; rõhutab, et lisaks tuleks tagada lepinguosaliste aruandekohustus kodanike ja kodanikuühiskonna ees ning ühised institutsioonid

peaksid ette nägema mehhanismid, mille abil kodanikuühiskond ja kodanikud saavad teatada inimõiguslaste kohustuste ja lepingu muude oluliste elementide rikkumistest;

13. kinnitab kõigile läbirääkimistel osalejatele, et poliitiline dialoog on Cotonou lepingu ülimalt tähtis osa ning peab jääma keskseks ja seaduslikuks tugisambaks ka uue lepingu üldraamistikus ja piirkondlikul tasandil;
14. rõhutab, et poliitiline dialoog on partnerluse lahutamatu osa ja väärtuslik alus partnerriikide inimeste olukorra parandamiseks; nõuab seetõttu, et inimõiguste olukorda nendes riikides paremini jälgitaks, ning rõhutab, et jälgimine peab olema kaasav, läbipaistev ja osalust võimaldav; rõhutab, kui tähtis on tagada kodanikuühiskonna sisuline dialoogi kaasamine kõigil tasanditel;
15. tuletab meelde, et poliitiline dialoog peab olema tasakaalustatud ja põhinema vastastikusel austusel;
16. rõhutab, et ELi ja AKV riikide koostöö jaoks tuleks ette näha vastastikuse järelevalve mehhanism, mis võimaldaks korrapäraselt jälgida saavutusi ja puudujääke kestliku arengu eesmärkide täitmisel ning millesse oleksid kaasatud parlamendid, kohalikud asutused ja kodanikuühiskond, samuti tuleks korrapäraselt hinnata inimõiguste ja lepingu muude oluliste elementide järgimist ning selle kohta avalikult aru anda; on veendunud, et kestliku arengu tegevuskava aastani 2030 ja kestliku arengu eesmärkide rakendamine eeldab tulemuste saavutamiseks õiguspärasust, kodanikulähedust, subsidiaarsust ning kohalike asutuste ja valitsusväliste osalejate ulatuslikku osalemist; nõuab paremat suhtlust ja dialoogi, et süvendada suhteid AKV ja ELi riikide vahel;
17. kinnitab, et majanduspartnerluslepingud on piirkondliku koostöö alus ning arengut ja piirkondlikku integratsiooni edendav vahend; nõuab seetõttu nende täielikku integreerimist uude AKV riikide ja ELi partnerluslepingusse;
18. nõuab AKV–ELi partnerluse poliitilise mõjuvõimu tugevdamist rahvusvahelisel areenil, et partnerid saaksid olla tõhusamad ülemaailmsed toimijad;
19. nõuab tulevaste lepingusse selgeid sätteid, millega reguleeritakse erasektori rolli ja vastutust; rõhutab eelkõige, et arengupartnerlustes osalevatel ettevõtjatel tuleb järgida ettevõtete sotsiaalse vastutuse põhimõtet projektide kogu kestuse vältel, järgides sealhulgas ÜRO algatust Global Compact, ÜRO ettevõtluse ja inimõiguste juhtpõhimõtteid, Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni tööõiguse põhieegleid, keskkonnanorme ja ÜRO korrupsioonivastast konventsiooni; rõhutab, et nii ELi kui ka AKV riikidel tuleb koostada riiklikud tegevuskavad ÜRO äritegevuse ja inimõiguste juhtpõhimõtete ning eelkõige nõuetekohase hoolsuse sätete rakendamiseks;
20. tuletab meelde, et riigi enda vahendite kasutuselevõtmine maksustamise kaudu on säästva arengu rahastamisel kõige olulisem tuluallikas; peab kahetsusväärseks, et ebaseaduslike rahavoogude ja maksudest kõrvalehoidumise vastu võitlemise meetmed ei ole volituste andmise eelnõus väärinud olulist kohta; kutsub läbirääkimiste osapooli üles lisama uude kokkuleppesse ambitsioonikaid sätteid arenguriikidele finants- ja tehnilise abi andmiseks, et need riigid tuleksid toime uute ülemaailmsete standarditega, mis puudutavad võitlust maksudest kõrvalehoidmisega, sealhulgas automaatset teabevahetust, teavet ettevõtetest tegelikult kasu saavate omanike kohta

ning G20 ja OECD mudelitel põhinevaid avalikke riigipõhiseid aruandeid hargmaiste ettevõtete kohta, et takistada maksubaasi kahanemist ja kasumi ümberpaigutamist; palub osapooltel võtta endale kohustus toetada ÜRO õiguslikult siduva valitsustevahelise maksualase koostööorgani loomist;

21. peab kahetsusväärseks, et läbirääkimisvolituste eelnõus ei ole ette nähtud ühtegi sätet põllumajanduse säästva arengu tagamise kohta, hoolimata sellest, et AKV riikide põllumajandustootjad puutuvad kokku kliimamuutustest tingitud tohutute probleemidega; kutsub läbirääkivaid pooli üles lisama uude lepingusse säästva põllumajandustegevuse toetuskavad;
22. nõuab, et suurendataks kodanikuühiskonna kaasamist poliitilisse dialoogi, programmide kavandamisse ja rakendamisse ning toetataks kodanikuühiskonna suutlikkuse suurendamist; rõhutab, kui oluline on kaasata poliitilisse dialoogi kodanikuühiskond, eriti need kohalikud rühmad, keda poliitika otseselt mõjutab; rõhutab sellega seoses, et mõnes riigis on kodanikuühiskonna tegutsemisruumi ahenemise oht ning et vaja on kaasata ka sellised rühmad nagu vähemused, noored ja naised, kes ei suuda oma huvide eest seista või keda valitsus nende õigustatud demokraatlikele huvidele vaatamata ei tunnusta;
23. rõhutab, et kodanikuühiskonna aktiivne kaasatõmbamine peaks lähtuma kodanikuühiskonna eri rollide tunnustamisest ning et kodanikuühiskonna kui täieõigusliku toimija rolli tuleks lepingus tugevdada;
24. toonitab, et AKV–ELi uude partnerluslepingusse tuleb täiel määral integreerida tulemusliku arengukoostöö põhimõtted ning lepingu ja piirkondlike kokkulepete nurgakiviks peavad olema sätted, millega tagatakse riikide isevastutus, tulemustele orienteeritus, arenguprotsessi kaasavus, läbipaistvus ja vastastikune aruandekohustus; rõhutab vajadust tagada geograafiliselt tasakaalustatud lähenemisviis abi andmisele, keskendudes vähim arenenud ja ebakindlatele riikidele; on seisukohal, et abi andmise sõltuvusse seadmine koostööst ELiga rände küsimustes ei ole kooskõlas kokkulepitud arengutõhususe põhimõtetega;
25. rõhutab, et uuenenud ELi ja AKV riikide koostöö ja partnerlus peaks aitama tagada tõhusamaid ühismeetmeid, et tegeleda täna maailma ees seisvate probleemidega, nagu võitlus terrorismi ja organiseeritud kuritegevuse vastu;
26. toonitab, et tulevase lepinguga tuleks anda võimalus parandada poliitikavaldkondade arengusidususe kohustusi ja arengusidususe järgimist ning selles tuleks ette näha poliitikavaldkondade arengusidususe süstemaatilise jälgimise mehhanismid; tuletab sellega seoses meelde ELi delegatsioonide rolli poliitikavaldkondade arengusidususe edendamisel ja rõhutab, et delegatsioonidel tuleks pidada korrapäraselt dialoogi riikide tasandil;
27. rõhutab, kui tähtis on erasektori investeeringute rahastamine, soodustades kohalike kapitaliturgude pikaajalist arengut ja võimendades ametliku arenguabi piiratud eelarveid, et maksimeerida nende mõju ja rahastada kestliku arengu eesmärke;
28. rõhutab, et tähtis on tugevdada tulevase lepingu parlamentaarset mõõdet – tagada tulevasele üldisele parlamentaarsetele ühisassambleele tegelikud nõuandevolitused ning avatud, demokraatlik ja põhjalik parlamentaarne dialoog; nõuab, et ühisassambleele

tagataks õiguslik ja tegevuslik sõltumatus; nõuab, et ühisassamblee oleks tihedalt seotud lepingu rakendamise ja et assambleega konsulteeritaks regulaarselt kõigis partnerluse jaoks olulistest küsimustes; on arvamisel, et parlamentaarne ühisassamblee peaks olema täielikult kaasatud tulevase partnerluse läbirääkimistesse;

29. nõuab lisapingutusi, et parandada parlamentaarne ühisassamblee kontrolli arengu programmitöö üle;
30. on veendunud, et vaja on vähemalt kord aastas toimuvaid regulaarseid kohtumisi AKV–ELi tasandil, et tagada partnerluse järjepidevus ja stabiilsus ning võimaldada korrapäraselt aruandlust ja vastastikusi eksperdihinnanguid kestliku arengu ning inimõiguste ja lepingu muude oluliste elementide järgimisel, nagu Euroopa Parlament on nõudnud;
31. soovib seetõttu, et parlamentaarne ühisassamblee ühitataks uue piirkondliku struktuuriga, kusjuures põhirõhk jääks tööle piirkondlikes foorumites ning tagada tuleks tihe koostöö riikide ja piirkondlike parlamentidega; on seisukohal, et AKV–ELi nõukogu ja parlamentaarne ühisassamblee täiskogu kohtumised toimuksid regulaarselt, kuid harvemini kui praegu, vaheldumisi Euroopa Liidus ja mõnes AKV riigis, ilma et assamblee sõltuks nõukogu kokkukutsumisest; kutsub iga Euroopa Liidu Nõukogu eesistujariigina toimivat ELi liikmesriiki üles tihedamalt osalema parlamentaarne ühisassamblee istungjärkude ettevalmistamises, korraldamises ja võõrustamises;
32. nõuab, et Euroopa Parlamendi ja AKV riikide parlamendiliikmete kohtumised piirkondlike kokkulepete tasandil toimuksid igas piirkonnas vähemalt kord aastas ning neid täiendaks eri sidusrühmi kaasav foorum, kus osalevad valitsusvälised toimijad, sh kodanikuühiskonna esindajad, noored ja erasektor;
33. on veendunud, et Aafrikaga sõlmitava lepingu üheks tugisambaks, eriti ELi–Aafrika nõukogu kõrval, peab saama Üleaafrikaline Parlament; sellega seoses kutsub komisjoni ja vastavaid AKV riikide esindajaid üles avaldama läbirääkimiste varajases etapis tekstiettepanekud Üleaafrikalise Parlamendi parlamentaarne mõõtme ja rolli kohta ning konsulteerima neis küsimustes vastavalt Üleaafrikalise Parlamendi ja Euroopa Parlamendiga;
34. tuleb meelde, et vastavalt Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 218 lõikele 10 tuleb Euroopa Parlamenti kõigil läbirääkimiste etappidel viivitamata ja täielikult teavitada, ning kordab, et vaja on kokku leppida koostöö ja teabevahetuse parandatud praktiline kord, mis hõlmaks rahvusvaheliste lepingute kogu elutsükli; palub peale selle nõukogul ja komisjonil parlamentaarset ühisassambleed läbirääkimistest täiel määral ja õigeaegselt informeerida;
35. palub Euroopa Liidu Nõukogul enda vastuvõetud volitused avaldada ning palub ka AKV riikide rühmal oma volitused avaldada;
36. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, EKV nõukogule, komisjoni asepresidendile ning liidu välisasjade ja julgeolekupoliitika kõrgele esindajale, Aafrika Liidu komisjonile, Üleaafrikalise Parlamendile ja AKV–ELi parlamentaarne ühisassamblee juhatusesele.